

[Valdemar Thomsen.]

det, som Statsministeren har advaret imod. Det er saa langt som vel muligt fjernet fra det, den højtærede Statsminister i sin Fremsettelsestale fremhævede: økonomisk Ligevægt.

Jeg gentager, at vi har ikke noget imod gode Lønninger til Arbejderne, bl. a., som jeg sagde i mit første Indlæg, fordi dette er en Betingelse for at udnytte den moderne Tids Muligheder, det er nødvendigt for at skabe Forbrug og Omsætning, det vil sige Arbejde. I Stedet for at stræbe mod dette Maal, som andre Lande har for Øje i deres økonomiske Politik, synes man ikke her at have Betænkeligheder ved den ulyksalige Tendens, der præger Landbrugets Arbejdsforhold og Indtjeningsmuligheder. For mig er det en Gaade, at Arbejdernes Repræsentanter synes at have mere Interesse i Tilstande, der fører til en endnu mere forarmet Bondestand, fremfor at støtte Bondens Bestræbelser, der gaar ud paa en god Løn til Bonde saavel som til Arbejder og tilsvarende mindre til de mange, der gennem Industri, gennem Bank og Børs lever højt paa det arbejdende Folks Bekostning.

Jeg vil endnu en Gang henstille til Regeringspartierne og til det kommende Udvalg at søge det foreliggende Spørgsmaal løst til Fordel ikke alene for de direkte interesserede Parter, men tillige til Fordel for det danske Landbrug.

Aksel Larsen: Maa jeg tillade mig at sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at naar han beklager sig over Forretningsordenens Bestemmelser, saa ved han jo nok, hvem han skal rette Beklagelsen til, nemlig til den nye Forretningsordens Fædre, deriblandt det ærede Medlem selv.

Statsministeren tillod sig den mærkværdige Optræden at fortælle, at jeg var en Art Filial af den russiske Stat. Jeg synes, Statsministeren skulde erindre det gamle Ord om, at man bør ikke tale om Strikken i hængt Mands Hus. Jeg synes, Statsministeren skulde høre op at tale om Filialer af fremmede Stater, al den Stund et Medlem af dette Ting, nemlig Udenrigsministeren, har gjort vort Udenrigsministerium til en overordentlig Repræsentation for auswärtiges Amt i Wilhelmsstrasse.

Statsministeren forsøger at komme uden om Spørgsmaalet, som Debatten her er om, ved at fortælle, at i Sovjetunionen findes der en Arbejdslov, i Henhold til hvilken man ikke har Ret til at forsømme sit Arbejde uden Grund. Der findes naturligvis ikke nogen saadan Arbejdslov her-

hjemme. Her bliver man simpelt hen fyret, hvis man forsømmer uden Grund. Herhjemme er det ikke et Spørgsmaal, som reguleres ad Lovgivningens Vej, her er det et Spørgsmaal, som reguleres af de private Arbejdsgivere selv. I Sovjetunionen er det noget andet, da Industrien er underlagt Staten og den Slags derfor maa reguleres ved Arbejdsloven, men i Sovjetunionen gør der sig ganske vist den Omstændighed gældende, som Statsministeren bevidst søger at undlade at bemærke, at der findes ikke private Kapitalister og ikke private Arbejdsgivere, men Arbejderne er herskende ogsaa i Industrien.

Statsministeren forsøger imidlertid ogsaa kun derved at komme uden om det Problem, der debatteres om. Det, der tales om, er, hvorvidt Arbejderne har Interesse i, at deres Fagforeninger i Danmark bliver gjort til Filialer af den danske Stat. Det var det, Statsministeren skulde have svaret paa, hvis Statsministeren var i Stand dertil. Det er en hæderlig Ting, at Statsministeren ikke er i Stand til det, men saa skulde han hellere i dette Tilfælde tie stille, det skulde han ikke have faaet Bebrejdelser for.

Det vilde i øvrigt være behageligt, hvis Statsministeren selv var orienteret i, hvad det Lovforslag indeholder, som behandles her. Statsministeren sagde, at det drejede sig om to Mæglingsforslag, og da jeg gjorde opmærksom paa, at det var en Fejltagelse, hævdede Statsministeren, at der var to Mæglingsforslag, et for Slagteriarbejderne og et for alle andre Arbejdere. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Forligsmændene har kun været i Arbejde i den øvrige Konflikt, men ikke for Slagteriarbejdernes Vedkommende. (*Statsministeren:* Jo, de har). Ja, de har været i Arbejde i 5 Minutter i Gaar og besluttede intet at foretage sig, Hr. Statsminister. Det, der foreligger for Slagteriarbejderne, er noget, man har forhandlet sig frem til uden tredie Parts Mellemkomst, og altsaa ikke noget Mæglingsforslag.

Statsministeren siger, at der ganske rigtigt ikke er noget Spring mellem dette Lovforslag og et Forslag om tvungen Voldgift, i den Henseende giver Statsministeren altsaa det ærede Medlem Hr. Pürschel Ret. Det er glædeligt at faa en aaben Indrømmelse af det, men saa maa der da være saa meget mere Grund til at modsætte sig Lovforslaget, navnlig hvis man vil være i Overensstemmelse med det Synspunkt, Statsministeren fremholdt indtil for 2 Aar siden, hvor Statsministeren erklærede, at